

"TKP"Nin Sesi"

4.-5 Ocak 1986 Cum. ve Pa

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz@ :

1. Emperyalizmin ve siyonizmin bölge halklarına karşı yeni komplo hazırlıkları (Haz. Al.) Spk: Yav.
 2. Atılım'ın 1 Ocak sayısından: B Mitingler ancak bugünden hazır-
lanırsak, başarılı olabilir" (tekrar)
 3. Yazı: Kanımızda boğulacaklar! (Naz. Ş.) Spk: Ş.
konusu: Diyarbakır direnişinin yıldönümü
 4. Yazı: Vergi yasası Spk: Den. /Haz. İdr./
 5. HALKIN KÜRSÜSÜ programını /Haz. Ç./ Spk: D. ve Yav.
-

K-281

TKP'nin Sesi

5.1.1986 Şrf.

Konu: Diyarbakır Direnişinin yıldönümü

KANIMIZDA BOĞULACAKLAR!

Dinlediğiniz bu Kürtçe halk Türküsü ^{1984 yılın Ocak ayında} önceki yıl Diyarbakır askeri cezaevinin soğuk duvarlarını aşıyor, Diyarbakır'ın yoksul gecekondu mahallesinde yankılanıyordu. Bu cezaevi kuruldu kurulalı ilk kez Kürtçe sesler yükseliyordu. Çünkü Kürt halkının haksız yere tutuklanmış yiğit evlatları, faşist rejimin baskı ve terörüne başkaldırmış, direniş başlatmışlardı.

12 Eylül ~~Faşist~~ rejiminin Kürt halkına yönelik saldırılarının, baskı ve terörünün haddi-hesabı yoktu. Ama Diyarbakır askeri cezaevine kapatılan Kürt Yurtseverlerine yönelik zorbalıklar eşine rastlanır cinsten değildi. Faşist rejim and içmişti. Her tür barbarlığı kullanarak öz halkının haklarını savunan

2.

Kürt devrimcilerini yaşayan ölüler haline getirecekti. Binlerce Kürt devrimcisinin bulunduğu cezaevinde uygulananlar akla hayale sığacak cinsten değildi. Sular akıyor, lağım suları cezaevinin içerisine akıtılıyor, tutuklular lağım sularının içinde yatıyor kalkıyor, dört metre karelik hücreye 10'dan fazla insan balık istifi yığılıyor günlerce böyle tutuluyor, ^{duy} sabahın kör karanlığından gece yarısına kadar tutuklular zoraki talimlere tabi tutuluyor; Kış ortasında cezaevlerinin tüm camları kırılıyor, kaloriferler söndürülüyor; yaz sıcağında pencereler kapatılıyor, kaloriferler sonuna kadar yakılıyor; yataklar üzerinde oturmak, uzanmak yasaklanıyor, ^{duy} Irkçı-faşist marşlar zorla ezberletiliyor; tutuklular askılara asılıyor, kum torbalarıyla dövülüyor; KISACASI Kürt halkının yiğit evlatlarının ihsanlıktan çı-

3.

karılması için faşist katiller eliyle her yöntem kullanılıyor-
du.

Ama Diyarbakır cezaevindeki Kürt yurtseverleri bu zorbalığa
dur dediler. Cezaevinde bulunan binlerce tutuklu hep beraber
direnişe geçtiler. İnsanca yaşamak istediklerini, yaşayan ölüler
durumuna gelmekten ölmeyi tercih ettiklerini açıkladılar ve
açlık grevine ^{marifetli} geçtiler. Diyarbakır cezaevindeki tutukluların bu
onurlu direnişi faşist çeteyi iyice saldırganlaştırdı. Açlık
grevine yatanlara saldıran cezaevi yönetimi Necmettin Büyükkü-
ya, İsmet Karak, Remzi Aytürk, Yılmaz Demir gibi ^{devrimci} yöneticileri ya-
karak öldürdü. Ama direnişi kıramadı. Direniş boyunca Cemal Arat
ve Orhan Keskin de yaşamlarını yitirdiler. Ama direniş başarıyla
sonuçlandı, cezaevi yönetimi, faşist rejim geri adım attı. Tu-

4.

tutukluların tüm isteklerini kabul etti. Ondan sonraki zaman süreci içinde tutukluların haklarını yeniden gasbetmek istediler, ama her seferinde Kürt yurtseverlerinin birleşik gücüyle karşılaşıp geri çekildiler. Bugün iki ~~x~~ yıl önce Diyarbakır cezaevinde şehit düşen Kürt yurtseverlerinin anısı yalnızca Kürt halkının ulusal demokratik hakları için yürütülen savaşımında değil, Türk-Kürt tüm Türkiye emekçi halkının ezgiye ve sömürüye karşı, emperyalizme ve faşizme karşı savaşımında yaşıyor, bu savaşıma güç veriyor. Bu devrimcileri anarken tüm halkımızı bu değerli evlatlarımızı faşist cellatların elinden kurtarmak için genel politik af savaşımını yükseltmeye çağırıyoruz. Ve İstanbul'dan dinleyicimiz Yetkin Sözer'in diyarbakır cezaevinde yakılan devrimcilerin anısına ~~xxxxx~~ ^{beslediği} yaptığı müziği sunuyoruz. (Müziğin üzerinde şiir.) 15 Nisan 1984 günlü Atılım. Quite

Ateşim, ateş oldum
Duman oldum, kör oldum.
Yarım bekler ki çıkam,
Ben zindanda kül oldum
Diyarbakır'da zindanda
Dostlar yanar zindanda
Ben gelemem ki gülüm
Yaktılar beni zindanda

Gözyaşın görmesinler
Zalimler gülmesinler
Ağıt yakma ardından
Soracağız bilsinler

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

TKP'nin Sesi

Yeni
"Vergi yasası skizmi"

3.1.86 İdris

"Her vergi kaçırılan vergi
en fazla o kadar yarıttırıyor"

DD. 1980 öncesinde toplanan vergiler bütçe gelirlerinin yüzde 85'i dolayında iken, 1980'den buyana bu oran sürekli azaldı. Bu azalma önemli ölçüde burjuvaziden alınan vergilerin azaltılmasından ve gene onların vergilerini yıl geçtikçe daha çok kaçırmalarından kaynaklandı. Patronların kaçırdıkları vergiler 1980'den buyana hızla arttı ve 1983 yılında vermeleri gereken verginin yarısından fazlasını kaçırdılar. Son iki yılda ise bu oran rekor düzeye ulaştı. Bugün toplam vergi kaçağı 1,5 trilyon lira. Yani 1986 yılında yatırımlara ayrılan paradan daha fazla, eğitim harcamalarına ayrılan payın iki katından fazla. ~~Son iki yıl içinde kaçırılan vergiler ise rekor düzeye ulaştı.~~ Bu arada vergi yasasındaki değişikliklerle ~~da~~ patronların verdikleri vergi

oranı da azaltıldı.

Aralık ayı içinde meclisten geçen yeni vergi yasası ile ise vergi konusunda varolan adaletsizlik büsbütün arttı. Önceki yasaya göre bir patron, kurumlar vergisi ve gelir vergisi vererek iki kez vergilendiriliyordu ve verdiği toplam vergi oranı yüzde 53 idi. Yeni yasaya göre patronlardan gelir vergisi alınmıyor, kurumlar vergisi yüzde 46'ya çıkarılıyor. Yani bir patron önceden toplam yüzde 53 oranında vergi verirken şimdi daha az, yüzde 46 oranında vergi verecek. 1984 yılında toplanan gelir vergilerinin yüzde 80'ini ücretliler ödemişti. Bu yasanın yürürlüğe girmesiyle, patronların daha az vergi vermeleri üzerine, bu oran daha da artacak.

Patronlardan alınacak vergiler için Özal şöyle diyordu: "Onlar

vergi kaçırıyorlar, zaten hepsini toplayamıyorduk, gerçekçi olmak lazım. En doğrusu alabileceğimiz kadar vergiyi tam olarak almak." [Bu sözleriyle Özal kendisi de patronlardan alınan vergilerin azaltıldığını açıkça itiraf etmiş oldu. Vergilerin tam olarak toplanmasına gelince vergileri azaldı diye patronların vergi kaçırmaktan vazgeçmeleri için hiçbir neden yoktur.

1984 yılı sonunda Katma Değer Vergisi üzerine tartışmalar sürerken, Maliye Bakanı Kurtcebe Alptemuçin, KDV'nin enflasyonu artırmayacağını iddia etmiş ve "Fiyatları artıranın/burnundan getiririz" demişti. Oysa geçtiğimiz bir yıl içinde fiyat artışlarını KDV de etkiledi. Devlet Planlama Teşkilatı'nın açıkladığına göre 1985 yılı içinde KDV, enflasyonu yüzde 8-10 oranında artırdı. Ama Maliye Bakanı Alptemuçin'in

fiyatları artırdığı için kimsenin burnundan getirdiğine şahit olunmadı. Böylece bu vergi ~~devlete~~ halkın sırtından çıkmış oldu.

Vergi konusundaki adaletsizlik, emekçi halkın aleyhine düzenlemeler bu kadarla da kalmıyor. Geçtiğimiz aylarda Savunma Sanayi Fon'u kuruldu. Bu fonun başlıca kaynağını, başta akaryakıt olmak üzere çeşitli ürünlere konan yeni vergiler oluşturacak. Bunun için de bu ürünlere zam yapılıyor. 1986 yılı içinde bu fon için yeni vergilerle 300 milyar lire ~~x~~ toplanacak. Halktan toplanan bu paralar, verdikleri vergiler azaltılan, vergi kaçıran yerli-yabancı silah tekellerine, kârları üzerine kâr katmaları için teslim edilecek.

Adaletsizlik yalnızca vergilerin toplanmasında olmuyor, bunların kullanılmasında daha da artıyor. 1986 yılı bütçesini incelediğimizde

bu kolaylıkla görülüyor. Bütçenin yarısına yakını silahlanmaya ve önemli bir kısmı silah alımında kullanılan dış borçlara ayrılmış durumda. Tabi bu paraların önemli bir kısmı yabancı silah tekellerine ve yerli ortaklarına gidiyor. Yerli-yabancı tekellere aktarılan paralar bununla da kalmıyor. Dış satımı teşvik adı altında bütçenin yüzde 6'sı onlara veriliyor. Devletin kredi olanaklarından en fazla onlar yararlanıyorlar. Bütçeden yatırımlara, sosyal harcamalara ayrılan pay ise 1980 yılından bu yana sürekli geriledi ve son iki yılda en düşük düze-ye indi.

in verdikleri
Böylece patronların ~~xxxxxxx~~ vergiler oranı azaltılırken, toplanan vergilerden giderek daha çok onlar yararlanıyorlar.

"TKP'nin Sesi"

"Halkın Kürsüsü"

(4-5) Ocak 36/C.tes:

Pazar

Çiğdem

2 - İyi günler değerli dinleyiciler,

Bugünkü programımıza İstanbul'dan Eylem Fırat adlı dinleyicimizin mektubuyla başlamak istiyoruz. ~~Dinleyicimiz~~ Radyoyu dinleyemediğim zaman bir şeyler kaybetmiş gibi bir duyguya ~~kapılığım~~ kapılıyorum diyor Eylem Fırat. "Ama" diyor, "bu hafta üç gün radyoyu dinleyemedim". Nedânini de şöyle anlatıyorO:

4 - Mahallemizde 30'a yakın evin elektriğini kestiler. Elektrik parasının ödenmediği gerekçesiyle. Oysa bizim evin daha önceki kiracısı ödememiş. Ötekilerse kimi bankaya yatırmış, kimine geç bildirilmiş, kimiside parasızlıktan yatıramamış. Bankaya yatıranlar makbuzları götürüp göstermişler, yine de elektriği açma

cezası diye 1800 lira almışlar. Makbuzu kaybedenlerden ^{da} para
cezasıyla beraber tekrar ^{para} alınmış.

Düşünüyorum da herhâlde Evren'in uçak parası tam çıkmadı, bi
bizden haraç toplatarak tamamlıyor. Biz yoksulların kafasına
vura vura alıyorlar. Ama bir eli yağda, bir eli bağda yaşayan-
lar vergi bile vermiyorlar.

Mektubunda bir de aşı konusuna değinmek istiyorum. Camilerin
minaresine çıkıp bağırlıyorlar "çocuklarınızı aşya getiren. Ge-
tirmeyene ceza verilecektir" diye. Bizim bakkal da küçük kızını
aşya götürmüş. Geçen gün bir baktım kızın bütün suratına yaralar
yayılmış. ^{dan} Yaralar ~~iyi~~ yemek bile yiyemiyormuş. Parasızlıktan
doktora da götüremiyorlarmış, Bakkalın karısı "Allahın bildiğini
kıldan saklayacak değilim. Bu bakkaliye bizim karnımızı zor
doyuruyor. Birimiz hastalanıp ölecek duruma gelse bile doktora

götüremeyiz" diyor.

Kız üç yaşında var, yok. Doktora götürüldü mü, götürülmedi mi bilmiyorum. Ama bu olay Evren'e olan öfkemi kat kat artırdı. Hem çıkın kürsüye "aşı yaptırmayana ceza verilecektir" diye bağırın. Sonra da mikroplu iğnelerle çocukları aşılayın. ~~Eskiden-~~
~~enğnxxxxxxmedirix~~ Madem aşıyı yaptınız, yarasına da bakıp iyileş-
tirin. Ama nerde... Evren bu aşı işini sırf kendini halka şirin göstermek için kullanıyor. Ama artık halk böyle oyunları görüyor. Evren'e olan nefret gün geçtikçe çoğalıyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARIH ARKİVİ

② - Şimdi de C. Çınar imzasıyla yazan bir başka dinleyicimizin mektubunu okumak istiyoruz size. Şöyle yazıyor C.Çınar:

y - Doğduğundan beri emperyalizmin kucagında büyümüş, Osmanlı'nın gerici geleneklerini kendine ^{ilke edinmiş} ~~temel~~ işbirlikçi burjuvazi temel olarak halkın muhalefetini engellemek, boş olan mideleri şovenizmle, ırkçılıkla doyurma misyonunu yüklenmiştir. Gericici burjuvazi bunların dışında halka verecek bir şey bulamamıştır, bulamaz...

İşbiklikçi burjuvazinin hizmetindeki diktatörlük uyguladığı ~~Diktatörlük~~ rağmen bütün baskı, işkence ve idamlara halkımızın direnişini kıramadı. Kıramıyor. O, bunu yapabilmek için başka araçlara, politikalarada başvuruyor. Bunun için de bilinçli, yoğun bir yozlaştırma, hiç bir olumlu geleneği bırakmama politikası izliyor.

Evren-Özal çetesinin halka karşı saldırı araçları olan ile-

teşim araçlarını izleyen biri, diktatörlüğün ortalığı toz dumana ~~kırmak~~ katarak, hırsızlık, kaçakçılık, uçağatçılık edene aferim denilen, toplumun hiçbir ahlaki kural tanımayan amerikanvari bir yaşam tarzına heveslendirilmek istendiğini görecektir.

haber-
Geçenlerde elime geçen gazetelere bir göz attığımda şu ~~başlık~~ lar göze çarpıyordu. Bir gazete koca bir sayfasını Özel'in karısının kıyafetlerine ayırmış. Bir diğeri, Özel'in anasının bir defiley dini kıyafetlerle seyrederken çektiirdiğ fotografları öne çıkarmış. Sonuncusu ise Özel'in kızı Zeynep hanımın mutlu olma hikayesine tam iki kocaman s ayfasını ayırmış. Anlaşılan Özel halk düşmanı emellerini yerine getirmek için karısını, kızını, anasını da işe koşmuş. Onun kendi uşaklık, şikago oğlanlığı misyonunu yerine getirebilmesi için ailesini de pazara ~~sökme~~ sürmesi burjuva ahlak anlayışıyla bağ-
lıdır.

Ben bunda şaşılacak birşey görmüyorum. Bir Emperyalizmin hizmetinde bir burjuva hükümet başkanının karısının, kızının değeri bu kadar düşük olabilir. ~~Ben~~ Bu, burjuvazinin aile anlayışıdır. Bu anlayış her şeyi para karşılığı satma felsefesine dayanır.

Burada asıl tehlikeli olan şey, insanların kendi sorunlarını düşünme, çözüm yolları aramalarını için bu tür konularla meşgul edilmek istenmesidir.

Bu gün Evren-Özal çetesi Türkiye toplumunun tarihinde rastlamadığı bir biçimde geriye götürüyorlar. Bu günün Türkiyesinde sayıları yüzbinlerle ölçülen fahişe, esrar, eroin kullananların sayısının hızla artması, hırsızlığa, üç kağıtçılığa "aferim, iyi ~~g~~ yapmış" diyecek bir toplum yaratılmak istenmesi, Evren-,Özal çetesinin politikasının önemli bir bileşenidir.

Amg
 Özal bir tehlikenin çabuk farkına vardı. Bu tehlike işçi sınıfından geliyordu. Çünkü Özal'ın yozlaştırma politikasından en az etkilenen kesim işçi sınıfıdır. O, bunun için işçi sınıfına karşı yeni bir saldırıya geçti. Sendikalardan ayrılan işçilere yüzde on zam yapılacağını açıkladı. Böylece işçileri örgütsüz bırakmayı planlıyor

Tüm bu olumsuzlukları saydıktan sonra, çıkış yolu nedir sorusu akla gelebilir. Diktatörlüğün gerek bu alandaki, gerekse diğer alanlardaki saldırılarına karşı koyabilmek için TKP'nin daha da güçlenmesi gerekmektedir. Haydar Kutlu yoldaş 65. yıl toplantısında yaptığı konuşmada "halkımızın tüm olumlu ilerici geleneklerine, değerlerine sahip çıkalım" demişti.

Her türlü haksızlığa, sömürüye karşı çıkan, toplumun en dürüst en namuslu evlatlarını bağrında toplayabilen bir parti gerçekten

tüm olumlu geleneklerin, değerlerin koruyucusu ve savunucusu olabilir.

Bu parti, 65 yıldır her türlü haksızlığa, sömürüye karşı savaşım içinde çelikleşmiş TKP'dir.

----- Müzik 404-B "Domdom kursunu, 4"

Y. - Halkın Kürsüsü programını dinliyorsunuz. Mektuplarınızı okumayı sürdürüyoruz d.d. İstanbul'dan Emel imzasıyla yazan bir dinleyicimizin mektubuyla programımıza devam ediyoruz:

D - Gözlediğim kadarıyla insanlar kendi aleyhlerindeki uygulamaları kanıksar hale geliyorlar. Bir örnek vereyim: Semtimizde bulunan iplik fabrikasında çalışan 2 arkadaşla karşılaştığımda. Birinin halsiz bir görünümü vardı. Ne oldu, hasta mısın, rengin kaçmış dedim. "İşyerinde yediğimiz yemekten zehirlendik, geceyi hastahane geçirdik" dedi. "Peki hiç bir yere şikayette bulundunuz mu"

diye sordum. "yok" dedi. Sendikanın ne yaptığını sorunca; temsilcinin işçiden çok patronla anlaştığını söyledi. Ben, temsilciyi zorlamaları gerektiğini söyledim. Aldığım cevap şu oldu: "Herkes işten atılmaktan, tutuklanmaktan korkuyor, sesini çıkartamıyor, Bu pahalılıkta ne yapacak? Başka bir iş bulamayacağımızı bildiğinden bu şartlarda çalışıyoruz"

7 - Gerçekten de işçiler 12 Eylül'den bu yana böyle ağır, sağlıksız koşullarda çalıştırılıyorlar. Gazetelerde her gün zehirleme, iş kazası haberlerine rastlıyoruz. İş kazalarının 12 Eylül'den sonra rekor düzeylere çıktığını okuyoruz. Ve işçiler sonucunda 5 milyona varan işsizlerin iş kapılarında beklediği ülkemizde, her an işten atılma tehdidiyle her şeye "evet" demeye zorlanıyorlar. Dinleyicimiz "Emel"'in de yazdığı gibi zehirleme olayında bile seslerini çıkartmaları yasak. Ama sanmayın ki tüm işçiler bu baskılar karşısında pasif kalıyor.

kesenlikle hayır.
 Kurulan olaylar haline geldi. ~~Usta~~ İşçiler, üzerlerindeki bu ağır baskıya ~~karşılık~~ ^{karşı} ~~5 milyon~~ ^{5 milyon} üzerindeki işsizlik kendi-
 lerine karşı bir tehdit unsuru olarak kullanılmamasına rağmen direniş-
 ruhunu kaybetmediler. Bunun en son örneği Türk-İş'in Ankara'da yap-
 tığı "Parlamentoya çağrı" toplantısında, yüzbinlerce işçinin temsil-
 cilerinin ^{"mühür işi", "genel grev" belgilerini atarak} ~~"hak verilmez alınır"~~ ^{develevi du} ~~bu sloganını atmalarındır.~~ İşçiler
 bu sloganla ^{belgilekle} haklarını almak için, işten atmalara ^{karşı} iş güvenliği
 için, ücret artışları için, ^{grev hakkı için} direnmeye hazır olduklarını dosta
 düşmana gösterdiler. Sendika yönetimine "biz direnmeye hazırız"
 dediler. Dinleyicimiz ⁱⁿ yazıp gönderdiği örnekteki gibi pasif kalan
 sınıf kardeşlerine, "beklemekle kazanacağımız hiç bir şey yok,
 tepkisiz beklemek
 her geçen gün yeni bir hakkımızın yok edilmesidir. Kimse bize
 kendiliğinden birşey vermez. Haklarımızı ancak kendimiz alabiliriz"
 mesajını gönderdiler.

Yalnız bu toplantı mı? Bugün işçi sınıfı ülkede direniş örnekleri

5 yıldır

vermeye başlamıştır. 12 Eylül'ün ağır baskısı altında bile ~~şey~~ küçük çaplı da olsa

çeşitli direniş biçimlerini ustaca kullanan işçi sınıfı bugün

tüm yasak ve engellemeler rağmen

grev silahını kullanmaya başlamıştır. İşte 17 Eylül günü başla-

yan ve 53 gün sürdükten sonra başarıyla sona eren "Birleşik Alman

işçilerinin grevi. İşte Kağıthaneplastifay fabrikasında 150

işçinin 28 Kasım'da başlattığı grev. İşte Kağıthane'deki Nuri

Deri ~~fx~~ Sanayi işyerinde 41 işçinin 9 Aralık günü başlattığı grev.

Bu grevler, değerli dinleyicimiz, yeni sendikalar yasasıyla grevdek

işçilerin grev yerine çadır kurmalarının, toplanmalarının yasak

olduğu şartlarda, soğuk, yağmur ve kar altında sürdürüldü, sürdü-

rülüyor.

Hiç merak etmeyin. Sizin sözünü ettiğiniz iplik fabrikasında

~~fx~~

da yüreği bu zorbalığa, kendilerine layık görülen bu yaşama karşı direniş ateşiyle yanan işçiler vardır. Ve ^{sakin} ~~bu~~ umutsuzluğa kapılma- sınıf bilinçli da yın. ~~ki~~ Bu/işçiler ipelik fabrikasında sendikal haklarını yeniden kazanmak için, grev hakkı için, isten atmalara son verilmesi ve hakların savunup koruyabilmeleri demokraside bir türkiye için için, ~~direniş~~ içten içe direniş ağını oluştururlardır.

Şimdi programımızın "Hiç birşey unutulmadı, hiç kimse unutulmayacak" köşesine geçiyoruz d.d. Batı Berlin'den mektup yazan bir grup ^{genç} ilerici, "Celalettin Kesim savaş yolunda" çalışma grubu olarak onun savaşımını sürdürdüklerini yazıyorlar mektuplarında.

5 Ocak, işçi sınıfımızın yiğit savaş eri Celalettin Kesim'in faşist çeteler tarafından katledilişinin 6. yıldönümü. Türkiye'deki cuntacı generallerin darbe planlarına karşı, Batı Berlin'de 5 Ocak 1980 günü bildiri dağıtmakta olan ilericilere, gerici yobazlar taşlarla, sopalarla, zincirlerle saldırmışlar, Celalettin

Kesim'i hunharca öldürmüşlerdi. Celalettin'in ölümü katilleri lanetleyen, faşist yuvalara karşı önlem almayan Batı Berlin senatosu'nu protesto eden binlerce Alman demokratını, Türkiyeli yurt-severi ayağa kaldırmıştı.

Türkiye'de öğretmenlik, Batı Berlin'de yıllarca çalıştığı Bor-sig fabrikasında işyeri işçi temsilciliği yapmış olan Celalettin yaşamını barışa, Türkiye'nin kurtuluşu davasına adanmıştı. Gerek işçi temsilciliği sırasında, gerek yaşamının son bir ayında yaptığı öğretmenliği, gerekse de Türk Merkezi'ndeki Sekreterliği sırasında hep yabancı düşmanlığına karşı savaşmış, yerli ve yabancı işçilerin dostluğunu savunmuştu. Bunları yaparken bir an bile Türkiye'deki uluslararası yol arkadaşlarının verdiği savaştan, onlarla dayanışmadan uzak durmamıştı. Nitekim Türkiye'de Ali ~~Ali~~ İhsan Özgür'ü, Talip Öztürk

öldüren aynı el onu da burada bıçakladı.

Celalettin Kesim, çevresindeki işçiler tarafından sevilen, saygı duyulan bir komünistti. Onun savaşımlı bugün bize örnek oluyor. Biz, Batı Berlin'de yaşayan bir grup TKP sempatizanı genç olarak onun yere düşürmediği savaş bayrağını devralıyoruz. Onun adını taşıyan çalışma grubumuz yüklendiği yüksek sorumluluğun bilincindedir. Katledilişinin 6. yıldönümünde saygıyla anarken ona ve tüm şehitlerimize söz veriyoruz; her yıl geçen yıla göre daha güçlü olacağız, TKP'nin bayrağını daha da yükselteceğiz.

② - Halkın Kürsüsü programı burada sona eriyor d.d. Haftaya cuma günü, yani 10 Ocak Cuma günü yeni bir programda tekrar birlikte olmak dileğiyle hepinize iyi günler dileriz. Hoşcakalın.

- 1 -